

sententie subiacentem, ut non esset in ea qui morientium confessiones audiret, nec eis qui spiritualia beneficia in extremo etiam converti volentibus articulo exhiberet, et multi, sicut de testimonio sacerdotum fide dignorum accepimus, decederent inconfessi. Cum igitur dictus episcopus absens esset, ut pote ad remotissimas regiones profectus, et ipsius copiam nullo modo habere possemus: nos, considerato periculo civitatis, et ei toto compatiens affectu, nichilominus attendentes nimiam auctoritatem sententie in eam ab ipso episcopo promulgate, que tam innoxios quam nocentes eadem dampnatione rigore sue asperitatis involvens, et morientibus in extremis precludens aditum confitendi, a se omne excluserat pietatis et misericordie condimentum, cum omnis (rigor) ecclesiasticus misericordia debeat et caritate condiri, testes ydoneissimos recepimus super ¹⁾ hoc quod sententia illa post appellationem ad curiam Remensem interpositam fuerat promulgata; officialem etiam episcopi semel et iterum peremptorie citavimus, salvum ei si aliquod dubitaret prebituri conductum, ut veniret in testes et dicta testium vel contra ipsam appellationem dicturus, si vellet. Ipse vero nec venit nec sufficientem curavit mittere responsalem. Nichilominus etiam a dictis civibus juxta formam ecclesie recepimus juramentum, quod starent ecclesiastico mandato et ipsi juri. Hiis factis sententiam, quam idem episcopus auctoritate sua tulerat, de prudentum virorum consilio denuntiavimus non tenere. Licet enim dicto episcopo summe deferre velimus, et nichil penitus facere quod in ejus lesionem redundet, in hac tamen parte ei deferre non potuimus, cum et dictis civibus simus justicie debitores, et jus domini Remensis et metropolitane sedis teneamur conservare illesum. Ad hoc etiam agendum efficacius nos induxit periculum animarum gravissime imminens civitati, cum non inveniretur in ea qui animabus in extremo articulo spiritualiter languentibus ultimam impenderet medicinam, cum anime non solum revertentes blande suscipiende ²⁾ sint, verum etiam aberrantes summa pastoris sollicitudine reportande sint, et attentissima ejus vigilantia revocande, et tunc precipue cum rigor ecclesiasticus ultra in eas non valeat exerceri. Et sciatis, nos a quam plurimis viris prudentibus super hoc consilium habuisse. Eapropter vobis domini Remensis auctoritate mandamus et in virtute obedientie obnixè precipimus, quatinus ad loca priora redeatis, et divina officia more solito celebrantes, reliquias sanctorum et alias res que sunt in ecclesiis, ad eum statum et ordinem reducat, in quo ante latam sententiam extitisse noscuntur. Vobis vero, decane, mandamus et dicta auctoritate precipimus, quatinus abbatibus et aliis personis ecclesiasticis civitatis predictæ precipiendo domini Remensis auctoritate mandetis, ut ad loca propria re-

1) dum Hs.

2) blandum suscipiendum Hs.